

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobce: **V. V.**, nar. X, státní příslušnost UKR, t.č. pobytem X, proti žalovanému: **Policie ČR**, Krajské ředitelství Policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort, Křižíkova 12, 186 00 Praha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.12.2012 č.j. KRPA-155990/ČJ-2012-000022,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkumu rozhodnutí ze dne 3.12.2012 č.j. KRPA-155990/ČJ-2012-000022, kterým žalovaný rozhodl podle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b), c) zákona č. 326/1999 Sb. o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Žalovaný rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce byl dne 3.12.2012 kontrolován hlídkou Policie České republiky a při kontrole nebyl schopen prokázat svou totožnost, a proto z důvodu podezření na nelegální pobyt byl zajištěn podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, v platném znění. Následně bylo šetřením v policejních evidencích zjištěno, že dne 6.8.2012 mu bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění vedené pod č.j. KRPS-271741/ČJ-2012-0100222, protože pobýval na území České republiky bez víza. Doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 2 roky. Současně mu byla žalobci stanovena doba k vycestování z území České republiky do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Na základě tohoto rozhodnutí bylo žalobci vydáno výjezdní vízum platné do 13.9.2012, což bylo poslední platné vízum opravňující žalobce k pobytu na území České republiky. Žalobce toto rozhodnutí nerespektoval a z území

České republiky nevycestoval. Příslušný správní orgán dospěl k závěru, že z jednání žalobce je zřejmé, že v jeho případě existuje nebezpečí, že zmaří výkon rozhodnutí o správním vyhoštění a nevycestuje v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť jeho jednání demonstruje to, co si myslí o právním pořádku České republiky. Neuložení zvláštních opatření dle ustanovení § 123b správní orgán odůvodnil tím, že je nebezpečí, že žalobce opětovně nebude respektovat právní předpisy České republiky a zmaří správní rozhodnutí. Tento závěr je podložen opakovaným porušením zákona o pobytu cizinců a vědomým zmařením výkonu správního rozhodnutí, neboť žalobce od svého posledního příjezdu v březnu 2011 do 3.12.2012 nepřetržitě pobývá na území České republiky, když měl stanovenou povinnost vycestovat do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Uložení zvláštních opatření by proto v tomto případě bylo neúčelné. Výrok o době trvání zajištění odůvodnil žalovaný tak, že přihlédl k přepokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. V této věci je povinen zajistit náležitosti, které jsou nezbytné k realizaci vyhoštění tak, aby bylo uskutečnitelné v době trvání zajištění. V první řadě se jedná o zajištění náhradního cestovního dokladu, který je nezbytný pro samotnou realizaci vyhoštění. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce nedisponuje cestovním dokladem, je nutné pro vystavení náhradního cestovního dokladu ověřit údaje o jeho osobě ve státě občanství. Tento úkon je prováděn dožádaným orgánem Ukrajiny, proto správní orgán kvalifikoval stanovenou dobu zajištění jako nezbytnou. Odhad doby, v níž bude vydán náhradní cestovní doklad Ukrajiny, odvozuje správní orgán z vlastních zkušeností, neboť z běžné praxe je mu známe, že obvyklá doba vystavení náhradního dokladu je shodná se stanovenou dobou zajištění. Správní orgán neshledal překážku trvalejší povahy, která by zabraňovala cizince z území členských států vyhostit.

Žalobce v žalobě namítá, že žalovaný porušil ustanovení § 124 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, dále § 6 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. Žalobce namítá nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí z důvodu nedostatečného odůvodnění stanovení doby trvání zajištění. V rozhodnutí chybí na základě konkrétní situace žalobce úvaha o tom, jak je možné správní vyhoštění provést a tedy dosáhnou účelu zajištění právě v rámci takto stanovené doby. Žalovaný měl řádně zdůvodnit, proč se domnívá, že právě 90 dní bude pro realizaci správního vyhoštění dostatečných a především jaké konkrétní kroky bude činit. Žalobce poukazuje na to, že ve stanovené době bude potřeba zajistit náhradní cestovní doklad prostřednictvím zastupitelského úřadu Ukrajiny. V napadeném rozhodnutí se uvádí, že cizinec ztratil cestovní doklad, zároveň je však v hlavičce rozhodnutí uvedeno číslo cestovního dokladu. Jestliže tedy bude nutné v této době zajistit vydání náhradního cestovního dokladu, mělo by být vysvětleno, jaký doklad je uveden v napadeném rozhodnutí pod číslem PO698730 a vysvětlit tak vnitřní rozpory touto nejasností způsobené.

Žalovaný ve věci vydal vyjádření, ve kterém uvedl, že v rozhodnutí jasně poukázal na konkrétní okolnosti případu a definoval jednotlivé skutkové jednání, které jednak nasvědčují učiněnému závěru, že uložení zvláštní opatření za účelem vycestování by bylo nedostatečné pro naplnění cíle řízení a současně to, že cizinec svým jednáním naplnil skutkové podstaty obsažené v paragrafovaném znění ustanovení § 124 odst. 1 písm. b), c) zákona o pobytu cizinců. Pokud žalobce napadá rozporuplnost odůvodnění napadeného rozhodnutí s výrokovou částí tohoto rozhodnutí, zřejmě opomíjí své jednání, které předcházelo jeho zajištění podle § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Žalobce byl zajištěn pod § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb. hlídkou policie, jelikož nebyl schopen prokázat svou totožnost. To, že nedisponoval cestovním dokladem, potvrdil sám v protokolu o vyjádření účastníka správního řízení sepsaného dne 3.12.2012, neboť na konkrétní otázku, kde má

cestovní doklad, lživě uvedl, že cestovní pas ztratil v říjnu 2012, avšak tuto ztrátu nikdy nehlásil. Je tedy zřejmé, že veškeré skutečnosti před vydáním napadeného rozhodnutí nasvědčovaly tomu, že cizinec pobývá na území bez cestovního dokladu. V průběhu řízení o správním vyhoštění se situace změnila, kdy na policii byl doručen cestovní pas cizince a to v době po vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný souhlasí s námitkou žalobce, že v záhlaví napadeného rozhodnutí nesprávně deklaroval, že cizinec disponuje cestovním dokladem, avšak se domnívá, že tato formální vada ani v nejširší míře nezakládá nepřezkoumatelnost či nezákonnost rozhodnutí o zajištění cizince za účelem správního vyhoštění. V odůvodnění napadeného rozhodnutí pregnantně vyjádřil, proč stanovuje dobu zajištění na období 90 dnů, přičemž při svém rozhodování zhodnotil různé faktory.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce byl dne 3.12.2012 zajištěn podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, z důvodu, že nebyl schopen prokázat svou totožnost. Dne 3.12.2012 bylo zahájeno řízení ve věci správního vyhoštění podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 a § 119 odst. 1 písm. c) bod 1, 2 zákona č. 326/1999 Sb. zákona o pobytu cizinců. Dne 3.12.2012 byl žalobce vyslechnut a do protokolu sepsaného podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. uvedl, že cestovní pas ztratil v říjnu 2012, ztrátu nikde nehlásil a o vydání nového cestovního dokladu nepožádal.

Městský soud v Praze přezkoumal na základě podané žaloby napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je vázán. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce namítal nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí z důvodu nedostatečného odůvodnění stanovení doby trvání zajištění.

Stanovení doby trvání zajištění cizince je s ohledem na znění § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců obligatorní součástí výroku, která má povahu vedlejšího ustanovení, když hlavním ustanovením je samozřejmě ta část výroku, kterou se vyslovuje samotné zajištění cizince. Řádně odůvodněny však musí být všechny části výroku správního rozhodnutí a to tím spíše, pokud stanovení doby trvání zajištění je ovládáno správním uvážením, při jehož výkonu se bere v úvahu zejména předpokládaná složitost přípravy výkonu správního vyhoštění (viz § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců), ale rovněž další meze vlastní pro výkon veřejné moci v právním státě jako je zákaz libovůle, zákaz diskriminace, příkaz zachovávat lidskou důstojnost, respekt principu proporcionality a rovnosti apod. (srovnej usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23.3.2005 č.j. 6A 25/2002-4).

Z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že část výroku týkající se stanovení doby zajištění je odůvodněno následovně: „Tímto rozhodnutím byla stanovena lhůta trvání zajištění na dobu 90 dní a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Správní orgán je v této věci povinen zajistit náležitosti, které jsou nezbytné k realizaci vyhoštění tak, aby bylo uskutečnitelné v době trvání zajištění. V první řadě se jedná o zajištění náhradního cestovního dokladu, který je nezbytný pro samotnou realizaci vyhoštění. Vzhledem ke skutečnosti, že nedisponuje cestovním dokladem, čímž porušil uloženou povinnost dle § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců, je nutné pro vystavení náhradního cestovního dokladu ověřit údaje o jeho osobě ve státě občanství. Tento úkon je prováděn požádaným orgánem Ukrajiny, proto správní orgán kvalifikoval stanovenou dobu zajištění jako nezbytnou. Odhad doby, v níž bude vydán náhradní cestovní doklad Ukrajiny, odvozuje správní orgán z vlastní zkušenosti, neboť z běžné praxe je mu známo, že obvyklá doba

vystavení náhradního cestovního dokladu je shodná se stanovenou dobou zajištění.“ Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán při rozhodování vycházel ze sdělení žalobce, podle kterého v uvedené době nedisponoval cestovním dokladem. Soud má takové odůvodnění doby trvání zajištění za dostatečné, neboť jsou z něj zřejmé skutečnosti, které jsou relevantní pro stanovení doby trvání zajištění. Námitku žalobce proto považuje za nedůvodnou. Pokud v záhlaví napadeného rozhodnutí žalovaný nesprávně deklaroval, že cizinec disponuje cestovním dokladem, tato formální vada nezakládá nepřezkoumatelnost či nezákonnost rozhodnutí.

Napadené rozhodnutí v daném případě obsahuje nejen důvody, které vedly k zahájení řízení o správním vyhoštění, ale důvody vedoucí k zajištění jmenované cizince, který se na území ČR nacházel neoprávněně a nerespektoval rozhodnutí o správním vyhoštění. Z těchto všech důvodů soud žalobu jako nedůvodnou s poukazem na ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který ve věci úspěch měl, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. ledna 2013

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Ivana Viterová